

Aș vrea să pot răbda mai mult

Lucica Boltasu

Aș vrea să pot răbda mai mult, să stau docil sub cruce,
Să nu cârtesc, să Te ascult, oricât de greu aș duce.
Să nu întreb mereu: "De ce?", când mult prea grea-i povara
Și să-Ți urmez cărările, din zori și până seara.

Mi-e greu să înțeleg Isus, că mă iubești, când sufăr,
Sunt frânt, lovit, de valuri dus, o viață, într-un cufăr.
Sunt ferecat în loc încins, cuptor de mistuire,
Cât să rezist? Sunt un învins, nu văd nici o ieșire!

Și calc gemând pe cărării, ce duc ușor spre culme,
Un pas trudit, al nimănui, pribeag fără de nume.
Ce să mai cred, o, Domnul meu, când lupta e-o povară?
Căci și ce-i fulg, la mine-i greu și treapta e o scară.

Nu văd soluții nicăieri, deși mă-ncred în Tine,
În noapte-aud un glas: "Să sperii, curând îți va fi bine!"
Ce pot să fac Isuse drag, în clipele amare?
Aștept tăcut s-apari în prag și să mă duci spre soare.

Eu știu că-s slab, dar e prea greu să duc zeci de ocale,
Sunt doar un om, Tu, Dumnezeu, Tu munte și eu vale.
Te rog Preasfinte să îmi dai a Ta eliberare,
Să-mi pui în suflet colț de rai, balsam de vindecare.

Și orice s-ar ivi, să duc, tăcut, stingher-nainte,
Nu sunt uitat, un cuib de cuc... Sunt fiu, Tu un Părinte!
Tot ce există pe pământ, e cu a Ta știință,
Învăță-mă să rabd, să cânt și dă-mi Tu biruință!

Atunci când lacrimile curg, rubine pe obraji,
Să-mi dai puterea unui murg și verdele din brazi,
Să înțeleg lucrarea Ta, în tot ce nu cuvântă,
Să strig oricând "Aleluia!" în bucurie sfântă!

24/10/12, Barcelona- Lucica Boltasu